

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoP/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113218061
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113218061.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členov senátu Mgr. Fedora Benku a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú O. I. Z., narodenú XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matka: Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX a otec W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, t. č. E. XX/A, H., o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 13P/43/2013-83 zo dňa 3. júna 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zmenil predchádzajúci rozsudok tohto súdu č.k. 14P/25/2007-78 zo dňa 29.01.2009 v časti výživného tak, že vyživovaciu povinnosť otca na maloletú O. I. Z. zvýšil zo sumy 49,80 eura na 100,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 62, § 78 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z.. Vecne poukázal na vykonané dokazovanie, z ktorého vyplynula dôvodnosť návrhu. Naposledy bolo výživné stanovené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 14P/25/2007-78 zo dňa 29.01.2009 sumou 49,80 eura mesačne. Matka bola zamestnaná s príjmom 8.805,- Sk, ale v čase rozhodovania bola na materskej dovolenke, očakávala narodenie dieťaťa. Otec bol po prepustení z výkonu trestu bez práce a bez príjmu, jeho družka bola na materskej dovolenke, následne bol na materskej dovolenke otec a poberal rodičovský príspevok 4.560,- Sk, po ukončení materskej dovolenky nepracoval. V čase poslednej úpravy mal otec vyživovaciu povinnosť voči maloletej M., matke pribudla dňa XX.XX.XXXX vyživovacia povinnosť voči maloletej Y.. Podľa lekárskej správy maloletá trpí celiakiou, ktorá vyžaduje prísnu celoživotnú bezlepkovú diétu, podávanie Laktazanu, bola u nej zistená kostná denzita, potrebuje suplementáciu calcia a D-vitamínu, na ktoré lieky sa dopláca, jedná sa o finančne nákladnú stravu (ktorá skutočnosť je navyše všeobecne známa). Maloletá navštevuje osteologickú ambulanciu (ochorenie osteoporózy), ako aj gastroenterologickú ambulanciu. V súčasnosti matka dosahuje príjem 483,55 eura, jej partner 811,- eur, tento má jednu vyživovaciu povinnosť, na ktorú platí výživné 100,- eur mesačne, z tohto vzťahu pochádza maloletá Y.. Otec má aktuálny príjem asi 1.000,- eur mesačne, má vyživovaciu povinnosť voči maloletej M., ktorú mal aj v čase posledného rozhodovania. Jeho partnerka nemá pravidelný príjem a má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, na tieto deti poberá výživné 30,- eur mesačne. Voči otcovi sú vedené exekučné konania, ktoré si privodil sám. Otec nad rámec bežného výživného na maloletú neprispieva. Súd prvého stupňa uzavrel, že nepochybne od poslednej úpravy výživného objektívne vzrástli potreby maloletej, ktorá začala navštevovať druhý stupeň základnej školy, teda náklady vzrástli vekom, v rastom, je potrebné prihliadnuť na zvýšené náklady maloletej v závislosti s jej zdravotným stavom, nakoľko bezlepkové

a obdobné potraviny potrebné pre maloletú sú niekoľkonásobne nákladnejšie ako bežné potraviny, maloletá navyše užíva lieky a navštevuje pravidelne lekára v súvislosti s celiakiou a osteoporózou. Pokiaľ ide o náklady na domácnosť, tieto ani jeden z rodičov neznesá sám, obaja žijú v spoločnej domácnosti s partnermi, i keď partner matky má príjem je 811,- eur mesačne, partnerka otca nemá pravidelný mesačný príjem. Vyživovacie povinnosti partnerov nie sú bezprostrednými nákladmi rodičov maloletej, nakoľko sa na týchto priamo nepodieľajú, je však potrebné prihliadnuť aj na ne. Obaja rodičia majú ďalšiu vyživovaciu povinnosť, u matky táto pribudla v čase posledného rozhodovania. Súd prvého stupňa uzavrel, že na strane maloletej došlo k zmene pomerov, objektívne jej potreby vzrástli vekom, vzrastom, zmenou stupňa školy a zdravotným stavom. Na strane otca došlo tiež k zmene pomerov, keď v čase posledného rozhodovania bol bez príjmu, nemal zamestnanie, v súčasnej dobe dosahuje zárobok 1.000,- eur mesačne (u predchádzajúceho zamestnávateľa, kde skončil pracovný pomer vlastným zavinením dosahoval príjem 690,- eur mesačne), je teda zrejmé, že u otca došlo k podstatnej zmene pomerov a vyživovacie povinnosti mu nepríhľadli. Skutočnosť, že sú voči nemu vedené exekúcie, nemôže byť na ťarchu maloletej, tieto si privodil otec sám. Rovnako skutočnosť, že partnerka otca nemá pravidelný či žiadny príjem, nemôže byť na ťarchu maloletej, pretože i ona má dve vyživovacie povinnosti a je povinná počínať si tak, aby bola schopná si ich plniť, nejedná sa o vyživovacie povinnosti otca maloletej. Otec nad rámec bežného výživného na maloletú ničím neprispieva a na strane matky bolo potrebné prihliadnuť na jej osobnú starostlivosť o maloletú. Preto súd zvýšil výživné, avšak nebolo možné vyhovieť návrhu v celom rozsahu, nakoľko zmenou ďalšieho stupňa vzdelania je predpoklad zvýšenia nákladov a určené výživné sa javí primerané potrebám maloletej, ako aj možnostiam otca. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej. Uviedol, že finančná situácia mu nedovoľuje platiť vyššie výživné ako je 50,- eur, nakoľko má ešte jednu dcéru, ktorá je školopovinná. Jeho práca je spojená s nákladmi, ktoré si musí platiť sám. Je to zdravotné poistenie, cestovné, strava a ostatné. Všetky potrebné doklady predložil, po zohľadnení týchto výdavkov mu nezostáva ani životné minimum, preto žiada odvolací súd, aby rozhodol v jeho prospech.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca písomne vyjadril. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Matka maloletej sa k odvolaniu písomne vyjadrila. Uviedla, že súd prvého stupňa preskúmal príjem otca maloletej, jej príjem a dôvod zvýšenia výživného a toto opätovne zvýšil na sumu 100,- eur mesačne. Lekárka MUDr. N. poslala na súd prvého stupňa vyjadrenie k diagnóze celiakia a intolerancia laktózy, kde píše o celoživotnej, vysoko časovo a finančne náročnej diéte. Jej príjem na diétu nestačí, maloletá je v období puberty, má zvýšenú chuť na jedlo, no je obmedzovaná, nakoľko jej to finančná situácia nedovoľuje. Tiež má zvýšené náklady na ošatenie, kozmetiku a popri maloletej má ešte ďalšie dieťa. Nerozumie tomu, prečo otec poukazuje na platenie elektriny, plynu a úveru, nakoľko takéto výdavky má každá rodina. Aj oni ako rodina musia uhrádzať povinné šeky a celá partnerova výplata pokrýva práve tieto platby. Žijú z jej zárobku, čo je pre štvorčlennú rodinu málo aj v prípade, že by dcéra nebola odkázaná na diétne stravovanie. Otec maloletej neplatí výživné pravidelne a na výživnom má dlh. Odvolaním sa snaží len o natiahnutie času, nakoľko zvýšenie výživného si uplatňovala od právoplatnosti rozhodnutia. Preto žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania otec maloletej (§ 201, 204 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu podľa § 212 ods. 2 písm. a) OSP), keďže ide o vec, o ktorej je možné začať konanie i bez návrhu (§ 212 ods. 2 písm. a) OSP), prejednal postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je dôvodné potvrdiť (§ 219 OSP). Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého

stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, preto sa nejedná o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Predmetom tohto konania je návrh matky, doručený Okresnému súdu Trnava dňa 08.07.2013, na zvýšenie výživného na maloletú O. I. Z., narodenú XX.XX.XXXX, dieťa vo veku takmer XX rokov a ktorým sa matka maloletej domáha zvýšenia výživného zo sumy 49,80 eura na sumu 150,- eur mesačne, pričom na pojednávaní dňa 18.11.2013 matka uviedla, že počiatok nového spôsobu vyživovacej povinnosti navrhuje určiť od právoplatnosti rozsudku a to napriek tomu, že v zmysle § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Priznanie výživného od právoplatnosti rozsudku je preto v neprospech dieťaťa, keďže na jeho ťarchu sa kladie dĺžka súdneho konania, ako je tomu i v prejednávacom prípade. Pritom v súdnej praxi sa takto nepostupuje (rsp.ojedinele), prevažuje zvyšovanie výživného s účinnosťou od podania návrhu, nie od právoplatnosti rozhodnutia. Odvolanie však v danom prípade podal otec a to vo svoj prospech, preto v odvolacom konaní bolo potrebné túto okolnosť zohľadniť (zákaz reformatio in peius).

Súd prvého stupňa zmenil svoje posledné rozhodnutie o výživnom tak, že vyživovaciu povinnosť pre maloletú zvýšil zo sumy 49,80 eura na sumu 100,- eur mesačne. Pritom z posledného rozhodnutia o výživnom vyplýva (č.k. 14P/25/2007-78 zo dňa 29.01.2009), že maloletá mala v tom čase osem rokov, navštevovala prvý stupeň základnej školy, bola zdravá. Matka pracovala v spoločnosti I., s.r.o. Z. s príjmom 8.805,- Sk mesačne, od 15.12.2008 nastúpila na materskú dovolenku, priateľ matky dosahoval priemerný príjem 21.932,- Sk mesačne. Otec maloletej bol nezamestnaný, naposledy pracoval pred desiatimi rokmi, nemal žiaden príjem, keďže 25.01.2007 bol prepustený z výkonu trestu. Žil so svojou družkou L. N. a jej dvomi maloletými deťmi. V spoločnej domácnosti s nimi bývala maloletá M. Z., narodená XX.XX.XXXX. Od 01.07.2008 do 19.01.2009 bol s dieťaťom na materskej dovolenke otec a poberal rodičovský príspevok 4.560,- Sk mesačne, jeho družka dosahovala čistý príjem okolo 10.000,- Sk. Súd vychádzal z príjmu otca 8.100,- Sk ako výšky minimálnej mzdy, keď prihliadol na to, že otec nevyvinul žiadne úsilie k tomu, aby sa riadne zamestnal.

V súčasnosti má maloletá O. I. takmer XX rokov, došlo u nej k výraznej zmene pomerov a to nielen vekom, ale najmä zdravotným stavom. Od posledného rozhodnutia uplynula dlhá doba, maloletá je naďalej školopovinná (aktuálne i v čase rozhodovania odvolacieho súdu), preto matka musí uhrádzať všetky výdavky, ktoré súvisia so starostlivosťou o maloletú, s návštevou školy, každoročne najmä na začiatku školského roka, ako aj ďalšie náklady, najmä na prísnu diétu, ktoré v priebehu konania konkretizovala. Ide predovšetkým o náklady na bezlepkovú a bezlaktózovú stravu, školské potreby a ostatné bežné výdavky (150,- eur mesačne - žemle 70,- eur, múka 20,- eur, sladkosti a ostatné, bezlaktózová strava 50,- eur, lieky a vitamíny - Vitakalcín Vigantol, vitamíny horčik, vápnik, zinok,- 50,- eur, kozmetika a hygienické potreby 15 eur, vreckové 20-30,- eur, internet 20,- eur, oblečenie 50 až 100,- eur, školské potreby - september 80,- eur - knihy, pomôcky do školy, školská taška, poplatky), teda ide o výdavky v celkovej sume cca 350,- 400,- eur mesačne, pričom ďalšie potrebné výdavky (strojček na zuby, lyžiarsky výcvik, doučovanie a iné) matka nemá z čoho vynakladať (porovnaj prehľad výdavkov č.I. 13 spisu). V súvislosti so zmenou zdravotného stavu, keďže maloletá trpí celiakiou, intoleranciou laktózy a tiež osteoporózou, sú náklady na jej živobytie nepochybne vysoké a okrem toho maloletá potrebuje užívať i výživové doplnky, aby sa jej zdravotný stav nezhoršoval.

Maloletá je v období dospievania, v období prudkého duševného i telesného rastu, rozvoja osobnosti dieťaťa, prípravy na obdobie dospelosti, prípravy na svoju budúce povolanie a výdavky s dieťaťom tohto veku sú nepochybne vysoké. Práve táto skutočnosť kladie potom zvýšené nároky na oboch rodičov, aby boli odôvodnené potreby dieťaťa (strava, ošatenie, školské potreby, kultúrne i športové záujmy, zdravotná starostlivosť a iné) v tom najzákladnejšom rozsahu zabezpečené. Dieťa sa nachádza v starostlivosti matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, otec na dieťa doposiaľ prispieval sumou 49,80 eura mesačne. Preto nároky na výživu maloletej sú značne vysoké, keď je potrebné prihliadnuť nielen na tieto skutočnosti, ale i na to, že maloletá je v období prudkého duševného i telesného rastu, v období dospievania, čo sa prejavuje vo zvýšení nákladov nielen na bežné a diétne stravovanie, ale i v nákladoch na každodenné potreby, náklady v škole, na oblečenie, hygienu, kozmetiku, športové a iné. Matka vo svojom vyjadrení tiež uviedla, že momentálne má maloletá i neurotické problémy a musí navštevovať detskú psychiatričku.

Matka maloletej za čas od 4/2013 do 4/2014 dosiahla zárobok 484,55 eura mesačne, (porovnaj č.l. 65 spisu), jej partner O. G. pracuje v spoločnosti K. M., s.r.o. so zárobkom cca 1.070,- eur (1 až 3/2014 - č.l. 56 spisu), v spoločnej domácnosti vychovávajú i maloletú Y., narodenú XX.XX.XXXX. Partner matky má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, na ktorú prispieva výživným po 100,- eur mesačne. Otec maloletej ako živnostník vykonáva dopravu pre odberateľa Y., s.r.o., Z. s mesačnou fakturáciou cca 1.030,- eur (porovnaj č.l. 72 až 74 spisu), pričom v odvolaní poukazuje na to, že ide iba o hrubú mzdu, na ktorú skutočnosť odvolací súd prihladol a cca 30% z tohto príjmu otec musí vynakladať ako živnostník na pravidelné náklady (nemocenské, zdravotné a dôchodkové poistenie), keď z takto stanoveného výsledku bude musieť odviesť i daň. Preto odvolací súd stanovil zárobkové možnosti a schopnosti otca sumou cca 700,- eur mesačne.

Družka otca vykonáva dohodu o pracovnej činnosti v roku 2013 u spoločnosti H. U., s.r.o., keď otcom predložená bola iba výplatná páška za marec 2014, kde vykonala prácu v hodnote 20 eur.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Hmotno-právnu podmienkou, aby súd mohol o veci opakovane rozhodovať, je zmena pomerov. Je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti môžu byť len vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov, v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, okolnosťami na strane oprávneného; alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

Zmenou pomerov odôvodňujúcou zmenu vyživovacej povinnosti podľa citovaných ustanovení musí byť podstatná zmena okolností v čase rozhodovania o zmene v porovnaní s časom rozhodným pri predchádzajúcom rozhodnutí. K záveru o tejto zmene možno dospieť len zistením rozhodných kritérií v čase pôvodného rozhodovania a v čase rozhodovania o zmene v celom časovom úseku medzi nimi, ich vzájomným porovnaním a komplexným zhodnotením. Až na základe takéhoto postupu si súd vytvorí záver o tom, či sú dané predpoklady pre rozhodnutie o zmene a ak áno, v akom smere a rozsahu (od kedy a v akej výške). Inak sa pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov používajú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 1,2,3,4 a 5 Zákona o rodine).

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Na schopnosti a možnosti povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Zistenia súdu prvého stupňa, že od ostatného rozhodovania o výživnom došlo k podstatnej zmene pomerov ako na strane výživou povinného otca, tak na strane maloletej, boli správne.

V konaní bolo bezpochyby preukázané, že odôvodnené potreby maloletej O. I. od posledného rozhodnutia výrazným spôsobom vzrástli a spôsobila to objektívna skutočnosť - závažné zmeny v zdravotnom stave maloletej doložené potvrdením lekára (č.l. 62 až 64 spisu), keďže maloletá má celiakiu, laktózovú intoleranciu, osteoporózu a od poslednej úpravy výživného uplynula dlhá doba (cca šesť rokov). V súvislosti so zdravotným stavom maloletej vznikajú matke každodenne, resp. každomesačne zvýšené výdavky na zabezpečenie stravy a výživových doplnkov, o dieťa sa osobne stará a preto nemožno od nej požadovať, aby náklady, ktoré musí preukázateľne vynakladať, hradila len ona sama zo svojho zárobku, pričom otec sa o dieťa vôbec nezaujíma, okrem výživného inak na dieťa neprispieva. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej Y., nar. XX.XX.XXXX a jej partner má dieťa, ktoré nemá vo svojej starostlivosti a podľa posledného rozhodnutia o výživnom platí naň výživné 100,- eur mesačne (porovnaj rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 16P/259/2011 č.l. 79 až 81 spisu).

Otec maloletej, ako konštatoval súd prvého stupňa, skončil posledný pracovný pomer u zamestnávateľa, u ktorého dosahoval príjem 690,- eur mesačne. V súčasnosti je živnostník, jeho brutto príjem predstavujem cca 1030 eur, po zohľadnení predpokladaných výdavkov má príjem cca 700 eur mesačne. Počet vyživovacích povinností otca sa nezmenil, má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom - a to k maloletej O. I., nar. XX.XX.XXXX a k maloletej M. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorú vychováva spolu so svojou družkou. Družka otca L. N. má vo svojej starostlivosti dve deti, na ktoré jej ich otec platí výživné 10,- a 30,- eur mesačne (porovnaj rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 20P/365/2009 č.l. 75, 76 spisu), pričom je jej vinou, že doposiaľ nemá určené výživné vyššou sumou, keď predmetný rozsudok preukazuje i to, že návrh na zvýšenie výživného na maloletú L., narodenú XX.XX.XXXX. (v tom čase ešte maloletú), matka zobrala späť. Partnerka otca maloletej týmto prejavila ľahkomyselný a nezodpovedný postoj k vyživovacej povinnosti otca jej maloletých detí a takéto nerozvážne správanie nemôže ísť na vrub maloletej. Otcovi sa v konaní sa nepodarilo preukázať ani to, prečo sa doposiaľ riadne nezamestnala.

Ako v domácnosti matky, tak i v domácnosti otca vznikajú náklady na jej prevádzku (elektrina, plyn, káblová televízia a iné), pričom výdavky otca v súvislosti s exekúciami, ako správne konštatoval súd prvého stupňa, si zavinil sám a nie je dôvodné na ne neprihliadať.

Keďže k výraznej zmene pomerov v prejednávacom prípade nepochybne došlo a to predovšetkým na strane maloletej, ale i v zárobkových možnostiach a schopnostiach otca, je to dôvodom na zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. V čase posledného rozhodnutia bol otec nezamestnaný, bol bez pravidelného príjmu a v súčasnosti sa majetkové pomery otca zlepšili, jeho príjem predstavuje cca 700 eur mesačne a žiadna vyživovacia povinnosť mu nepribudla. Táto zmena pomerov, najmä v zárobkových možnostiach a schopnostiach otca vytvára priestor pre nové určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej O. I., dieťaťu vo veku takmer XX rokov, ktorá je na výživu svojho otca, ktorý inak na maloletú neprispieva, odkázaná. Odôvodnené potreby maloletej od posledného rozhodnutia výrazným spôsobom vzrástli, spôsobila to najmä závažná zmena zdravotnom stave maloletej, s čím sú spojené pravidelné mesačné výdavky, ktoré napriek uvedenej zmene doposiaľ znáša výlučne matka a zmena odôvodnených potrieb maloletej nastala i v dôsledku uplynutia času od posledného rozhodnutia o výživnom, čím sa odôvodnené potreby dieťaťa zvýšili a matka ich preukázala sumou cca 350 euro mesačne.

Podľa zaužívanej súdnej praxe pritom platí, že výživné povinného rodiča na všetky jeho výživou oprávnené deti má predstavovať cca 30% jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu. 30% z aktuálneho príjmu otca (cca 700 eur) je cca 233,- eur, pričom otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej M. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorá žije s otcom v spoločnej domácnosti a nemá preukázateľne také odôvodnené potreby, ako maloletá O. I..

Výživné stanovené sumou 100 euro mesačne zo strany povinného otca možno tak považovať len za to najzákladnejšie, ktoré i tak presúva ťažisko vyživovacej povinnosti na matku. Preto odvolanie otca nebolo možné vyhodnotiť odvolacím súdom v odvolacom konaní ako dôvodné.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a to vrátane výroku o trovách prvostupňového konania (§ 219 ods. 1, 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 2 OSP v spojitosti s ust. § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.